

ПРОТОКОЛ

№ 525

гр. Варна , 18.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на осемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петър Митев
Съдебни заседатели: Елка Иванова Маркова
Татяна Кирилова Златева

при участието на секретаря Галя Ст. Иванова
и прокурора Женья Емилова Енева (ОП-Варна)
Сложи за разглеждане докладваното от Петър Митев Наказателно дело от общ характер № 20213100200357 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМАТА Р. Д. ИВ., редовно уведомена от предходно съдебно заседание, явява се лично и с адв.Г.А. и адв.Ю.Г., надлежно упълномощени и приети от съда от преди.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.А.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Г.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ.А.: Г-н Съдия, поддържаме си искането от разпоредителното заседание, делото да продължи по реда на чл.371 т.1 от НПК, да се ползват всички материали събрани на ДП, включително обясненията на подсъдимата, както и заключенията на експертизите.

ПОДС.И.: Разбирам процедурата по т.1. Отказвам се от разпита на свидетелите и вещи лица.

Съдът като взе предвид даденото съгласие на подсъдимата и нейната защита в

хипотезата на чл.371 т.1 от НПК да не са разпитват свидетелите и вещите лица, изготвили експертизите, които действия по разследването са извършени при условията и реда предвиден в НПК намира искането за основателно и доколкото закона предвижда възможност за приобщаване на събраните доказателства на ДП по реда на чл.371, т.1 от НПК счита, че по делото следва да бъдат приобщени свидетелските показания на Д. И. А., М. М. А., Е. Н. Б., Г. В. С., К. С. К., В. Т. Я., Т. И. С., Д. И. С., Г. С. К., Й. Т. Б. и Н. Я. К., както и вещите лица Ф. Н. Ф., П. Д. П. и Е. Д. М., поради което и

ОПРЕДЕЛИ:

ОДОБРЯВА изразеното съгласие на подсъдимата и нейната защита, в съдебното следствие да не се провежда разпит на свидетелите по делото Д.И. А., М. М. А., Е. Н. Б., Г. В. С., К. С. К., В. Т. Я., Т. И. С., Д. И. С., Г. С. К., Й. Т. Б. и Н. Я. К., както и вещите лица Ф. Н. Ф., П. Д. П. и Е. Д. М., които действия по разследването са извършени при условията и реда предвиден в НПК, като **ОБЯВЯВА**, че при постановяване на присъдата ще се използват съдържанията на съответните протоколи и експертни заключения на ССЕ и СГЕ от ДП.

ПРИОБЩАВА към доказателствения материал свидетелските показания на: Д.И. А., М. М. А., Е. Н. Б., Г. В. С., К. С. К., В. Т. Я., Т. И. С., Д. И. С., Г. С. К., Й. Т. Б. и Н. Я. К. както и изготвените съдебно-почеркова експертиза и съдебно-счетоводни експертизи, които ще се ползват при постановяване на присъдата.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по даване ход на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ по реда на чл.371 т.1 от НПК.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ПРИ УСЛОВИЯТА НА чл.371, т.1 от НПК

На основание чл. 276 ал. 1 от НПК Председателят на състава докладва основанията за образуване на съдебното производство.

На основание чл. 276 ал. 2 от НПК Председателят предоставя възможност на

прокурора да изложи обстоятелствата включени в обвинението.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам обстоятелствата, така както са в обвинителния акт, с едно изключение. Предвид представените и приети от съда, в предходно съдебно заседание доказателства считам, че е налице изменение в фактическата обстановка по отношение на това, че помощните средства към настоящия момент не са възстановени. Видно от представените и приети от съда доказателства по молба на обвиняемата, внесените от нея пари представляващи щета на Държавния бюджет са или възстановени на 31.03.2021 г., т.е един ден след внасяне на настоящия обвинителен акт. Предвид изложеното считам, че са налице предпоставките на чл. 287 ал.1 и следва да бъде изменено обвинението, с оглед на което повдигам ново обвинение на обв.Р.И., а именно:

За това, че в периода от 19.12.2016 год. до 19.06.2017 год. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството на съдружник в "Грийн Зоун 2011" ООД с ЕИК 203468383, като посредствен извършител -чрез Д.И. А., ЕГН ***** /управител/, чрез използване на документ с невярно съдържание-справка-декларация за ДДС с вх. № 0300-2726743/14.11.2016 г. по описа на ТД на НАП Варна за месец октомври 2016 г., дневник за покупки към нея, данъчна фактура №0020000014/25.10.2016 г. издадена от «Роял Ено Дистрибушънс» ЕООД с ЕИК 203371411 на "Грийн Зоун 2011" ООД с ЕИК 203468383, получила от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери - в размер 82 000лв. /представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност /, престъпление по **чл. 256, ал.2, вр. ал. 1, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.**

АДВ.Г.: Известна ни е възможността да ползваме 7 дни за подготовка, но в случая не е необходимо. Явно е, че прокуратурата след като по закон в съдебна фаза не направи да прекрати обвинението, изменя същото, но това изменение не е съобразено с доказателството по делото. Вие преценете дали следва да го приемете в този вид, защото е безспорно, че паричните средства не са получени, въз основа на справка-декларация, посочена в диспозитива на новото обвинение, а са получени въз основа на Решение на Върховния Административен съд, в който участващия прокурор също е заявил, че решението на Варненски административен съд е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна. Заради това за мен в конкретния случай не би следвало да приемете изменение на такова обвинение, защото тази справка-декларация е обявена по надлежния ред, от два съдебни състава, включително и най-висшата съдебна инстанция в страната за това, че сумата е заявена и получена правомерно от правна гледна точка. Изследвано е това обстоятелство от покойния съдия Ромео Симеонов, така и от Върховния Административен съд. Аз ви предлагам да не приемате това обвинение, което не е основано на фактите по делото.

АДВ.А.: Аз се солидаризирам с колегата. Не е налице основание за изменение на обвинението, в смисъл изложеното от прокуратурата, от което аз разбирам, че до настоящия момент сумата, която според твърденията на обвинителния акт е получена неправомерно, не

е възстановена. По същество ще изложи допълнителни, подробни аргументи, но само искам да отбележа обстоятелството, че НАП е разпоредител с бюджетните средства. Разпореждането с бюджетните средства, каквито са въпросните данък за възстановяване през 2016 г. м.декември, последвалия РА от 12.06.2017г. по същество си представлява фактора, с който разпоредителя с бюджетните средства се произнася относно дължимостта или не дължимостта на едно данъчното задължение, данъчно право, каквото в случая представлява правото на данъчен кредит. Парите, които е внесла доверителката ми така или иначе са внесени без основание, но е факт, че са внесени в приходния Републикански бюджет, а тяхното повторно възстановяване е резултат от произнасяне на компетентни съдилища, във връзка с постановените в последствие два РА, които са приложени по настоящото производство и в случая тези пари 88 хиляди лева са дължимо възстановени. Поради тази причина не може да се приема в настоящия случай, че парите не са внесени.

ПРОКУРОРЪТ: В акта за възстановяване пише, който е издаден по молба искане по реда на 129 ал.1 от ДПОК, което е искане от нейна страна с вх. № 5803 от 01.03.2021 г.

АДВ.А.: Но това искане е резултата от постановеното последно решение на Върховен Административен съд, с което основанийето за задържане на тези пари от приходната администрация е окончателно отречено.

ПРОКУРОРЪТ: По отношение на данъчното е така, но има висящ наказателен процес, в който има определени щети.

АДВ.А.: Щети, които би мало единствено и само в случай, ако НАП е претърпяла вреда в резултат на неправомерно поведение или престъпление, както се твърди в настоящия случай извършено от доверителката ми. Парите, които са и възстановени нямат нищо общо с настоящото производство, защото парите са възстановени на „Грийн Зоун“ с РА от 2017 г., предшестван от акт за прихващане и възстановяване от 16.12.2016г. Този, който се разпорежда с парите на Държавата е НАП. Тя е заявила, потвърдила и възстановила тези пари, именно защото те подлежат на възстановяване и не може този, който твърди, че е пострадал и бил претърпял вреда от престъпление, сам и доброволно отрича дължимостта или факта, че е претърпял от описаното в обвинителния акт означава, че той самия отрича и признава, че не е претърпял вреди. Заради това няма как ние да направи НАП пострадало лице. Няма фактическите основания за този деликт.

АДВ.Г.: Разбира се, че е прав колегата. Аз ще посоча още две основание. След решение на Върховния Административен съд подадената молба от страна на „Грийн Зоун“ за възстановяване на тези пари, не е акт който може да бъде инкриминиран, а и освен това самата НАП е длъжна да изпълнява решенията на съдилищата, когато са влезли в сила, независимо на кой съд, дали е районен, дали е върховен, тя е длъжна да ги изпълнява. Тя не може да задържа тези парични средства при себе си. А възстановяването на тези средства след издаване на РА е пожелание на дружеството, чрез неговите управители, с което най-

малкото те спират да текат лихви. Виждате, че самата НАП, чрез съответния данъчен отдел е обжалвала решението на Варненски административен съд, със съответните доводи, които не са приети, както от прокуратурата участваща по делото, така и не са приети от решаващия състав на Върховния административен съд, което означава, че каквито и да са вижданията, че видите ли имаме наказателен процес, не може наказателния процес да се поставя на по-високо ново от съответния административния процес, който е приключил, спазвайки правилата на ГПК. Няма как да се случи това нещо. По този начин може да се създаде само хаос в съдебната система. За това принципите са такива даже и тя да не беше поискала възстановяване, те са длъжни да и възстановят.

АДВ.А.: Производството може да започне по молба на задълженото лице или по инициатива на НАП.

АДВ.Г.: Ако те не и възстановят парите, тя ще си ги вземе след три години с лихвите.

Съдът, като взе предвид направеното от прокурора искане за изменение на обвинението и становището на защитата, намира същото за основателно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА изменение на обвинението по отношение на Р.Д. И., за това, че за периода от 19.12.2016 год. до 19.06.2017 год. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството на съдружник в "Грийн Зоун 2011" ООД с ЕИК 203468383, като посредствен извършител -чрез Д.И. А., ЕГН *****/управител/, чрез използване на документ с невярно съдържание — справка-декларация за ДДС с вх. № 0300-2726743/14.11.2016 г. по описа на ТД на НАП Варна за месец октомври 2016 г., дневник за покупки към нея, данъчна фактура №0020000014/25.10.2016 г. издадена от «Роял Ено Дистрибюшънс» ЕООД с ЕИК 203371411 на "Грийн Зоун 2011" ООД с ЕИК 203468383, получила от държавния бюджет наследваща се парична сума в особено големи размери - в размер 82 000лв. /представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност /, престъпление по **чл. 256, ал.2, вр. ал. 1, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.**

Съдът пристъпва към изслушване на подсъдимата.

Подс.И.: Казвам, че не съм виновна по предявеното обвинение. За въпросната машина единствено съм контактувала „Роял Ено Дистрибюшън“. Началото на лятото на 2016г. се запознах ме с финансова къща „Логоз“, които искаха да направят бизнес и съответно да ни предоставят кредити. Ние заложихме нашата къща. Те желаеха да закупим земеделска техника, която да бъде като актив във фирмата. Така решихме заедно да закупим въпросната зърносушилня. Аз несъм в този бизнес, но мъжът ми има опит. Започнахме да търсим сушилня. Отпуснаха кредит и машината реално е закупена с кредити от финансова къща „Логоз“, за което ипотекирахме къщата си. Всички сделки и всички документи, договори съм контактувала с Г. К., собственик на „Роял Ено Дистрибюшън“. След което беше възложен първо договор за възлагане и монтаж. Мъжът ми с инженер посети машина в Монтана, тъй като не беше нова, но с малко мото часа. Възложихме на фирма „Конкорд“

да достави машината от базата от Монтана и това беше осъществено от фирма „Конкорд“. В края на октомври сключихме договора за покупка на същата и беше извършена данъчна проверка от НАП, които реално извършиха проверка, насрещни проверки и след това ми беше възстановен данъка, а по-късно и с РА ми беше възстановена сумата. В разгара на сезона, ние имахме вече започната търговията със зърно и бяхме наели още едно лице на трудов договор. Баща ми с това лице приемаха зърното. Избрахме същата база, тъй като имаше кантар, база за съхранение, лаборатория и започнахме самата търговия, но в началото на август, тъй като баща ми когато ми издаден пълномощно, да се разпореждам със сметка на „Грийн зоун“, издаде идентични и на финансова къща „Логос“, тъй като те имаха 70% участие във фирмата. След това на две лица идентични пълномощни, на техни представителки счетоводителки Р. М. и А.П., като няма да забравя на 03.08. осъмнахме без нито един лев в сметката. Ние с част от кредита се разплатихме с машина, а остатъка трябваше да се използва за търговията със зърно. Останахме изумени. Бяхме ипотекисали къщата си. Баща ми беше солидарен длъжник. Получихме уверение от господата собственици на финансовата къща, че били за някакви сделки за гаранции. И пак повярвахме и в края на август за документи с невярно съдържание ми взеха и фирмата. Доколкото кредитите ставаха изискуеми загубихме къща. На частен съдебен изпълнител я дадох. Не можехме да се разпореждаме нито с актива във фирмата. Останахме без нищо. Започнаха и съответните данъчни ревизии. Аз още при ревизионния доклад като прочетох се изплаших за мен и баща ми. Внесох сумата в НАП - 88 хиляди лева, което обжалвахме после. Съответно решенията от две инстанции. Машината е платена изцяло кредит от финансова къща „Логос“, за което ние ипотекисахме къщата си. Сделки реално е имало. Август месец бяхме измамени.

На въпроси на Съда:

Подс.И.: Ползвахме машината при изпитанието, когато я доставиха за да сключа договора за покупката. Направихме един или два опита за сушене, тъй като годината беше сушева и няхахме необходимост, но я закупихме с цел и финансовата къща държеше, тъй като сушилната е поточна и може да се съхранява зърното по-дълго време и съответно за по-висока цена, после при продажбата. Цената е 420 хиляди лева на машината. Няколко заема са. Ние имахме 30 %, това те го решиха 30 % наше участие, 70 % тяхно участие и поставиха това лице Савчева, но те дирежираха всичко, каквото се случваше във фирмата, контрол, достъп до сметки, пълномощни. Пълномощните са издадени от баща ми.

Страните заявиха, че нямат въпроси към подсъдимата.

На основание чл. 283 от НПК и чл. 373 ал.1 от НПК се прочитат всички протоколи и експертни заключения за които се отнася одобреното съгласие по чл.372 ал. 3 НПК и останалите протоколи, и писмени документи, събрани в хода на досъдебното и съдебното производство като имащи значение за фактите, подлежащи на установяване по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на нови доказателства, да се приключи съдебното следствие.

АДВ.А.: Да се приключи съдебното следствие, нямам искания по доказателствата.

АДВ.Г.: Да се приключи съдебното следствие, изяснено е делото.

На осн.чл.286 от НПК, след като страните заявиха, че нямат искания за извършване на нови следствени действия, председателят обяви съдебното следствие за приключено.

На основание чл. 291 ал. 1 от НПК съдът пристъпи към изслушване на

СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдени заседатели, поддържам обвинението, така както е повдигнато с обвинителния акт.

Предвид процедурата, в която се намираме и факта, че бяха приети всички доказателства, събрани в хода на досъдебното производство, считам, че в хода на съдебното следствие се установи фактическа обстановка, напълно идентична с тази, подробно изложена в обстоятелствената част на обвинителния акт, поради което няма да я преповтарям изцяло, а ще се спра само на няколко момента:

На 24.08.2016 г. обв. Р.И. и свид. Г. С. закупили от И. Д. И. дружествените дялове на „Грийн зоун 2011“ ЕООД. За управител на дружеството бил назначен свид. Д.И.А. – баща на обвиняемата Р.И.. От своя страна свид. Андонов предоставил на обв. Р.И. генерално пълномощно, чрез което ѝ осигурил възможност да представлява и управлява дружеството.

Казано накратко през месец септември 2016 г. обв. И. намерила зърносушилня марка FFI, модел „С-2140 АЕ и сер. № Z - 21416“, ведно със зърнотоварач 10М и зърнотоварач 12М, ремарке – цистерна 4 000 л. и компресор. Зърносушилнята, обаче, се предлагала от дружество, което не било регистрирано по ЗДДС. Обвиняемата решила да имитира поредица от сделки, като по този начин да си осигури документално да бъде оформено, че представляването от нея дружество е закупило зърносушилнята от регистрирано по ЗДДС дружество, за да може в последствие да иска възстановяване на ДДС и така да си осигури част от средствата, които следвало да се заплатят за зърносушилнята. След което били съставени документи, съгласно които машината е прехвърлена от „Ди ленд“ ЕООД гр. София, на „Дичев инвест“ ЕООД гр. Добрич, след това от „Дичев инвест“ гр. Добрич на „Роял ено дистрибушън“ гр. София и накрая от „Роял Ено дистрибушън“ гр. София на представляването от подс. И. дружество „Грийн зоун 2011 г“. Сделките подробно

са описани в обвинителния акт, като са посочени и страниците в делото, на които се намират изготвените и предоставени от посочените дружества документи - договори за продажба, за отговорно пазене и фактури.

Всички документи от страна на „Грийн зоун 2011 г.“ ООД, били подписани от свид. Д.А., същият, обаче не обръщал внимание какво точно подписва, като се доверявал безусловно на дъщеря си – обв. Р.И., която му предоставяла документите за подпис. Видно от показанията дадени от управителите на посочените дружества всички те са контактували само и единствено с подсъдимата Р.И..

За последната сделка била издадена от „Роял Ено Дистрибушън“ ЕООД на „Грийн Зоун 2011“ ООД, фактура № 14 от 25.10.2016 г., за сумата от 420 000 лв. и 84 000 лв. ДДС, общо 504 000 лв. Фактурата била предоставена на счетоводителя на дружеството – свид. К. К., който я включил в дневникът за покупки към справката декларация по ЗДДС на „Грийн Зоун 2011“ ООД от 14.11.2016 г. за данъчен период октомври 2016 г. /л.155-158, том 7/. Според декларираното в посочената справка декларация за период месец октомври 2016 г. „Грийн Зоун 2011“ ООД имало ДДС за възстановяване в размер на 86 036,48 лв.

В резултат на подадената справка декларация е назначена ревизия от ТД на НАП – Варна, приключила с АПВ Р-03000316008220-171-001/16.12.2016 г., съгласно който по реда на чл. 92, ал. 11 от ЗДДС на „Грийн Зоун 2011“ ООД е възстановена сума в размер на 80 036,48 лв. На 19.12.2016 г. сумата от 77 502,50 лв. е преведена от ТД на НАП – Варна по банкова сметка № 700015222338224 на „Грийн Зоун 2011“ ООД в „Уникредит Булбанк“ АД /справка за движение на средства по банкова сметка л. 31-37, том 7/. През следващите няколко месеца, така получената сума е ползвана за превеждане на вноски към И..

С последващ РА № Р -03000316008220-091-001/12.06.2017 г. /л. 29-32, том 5/ на „Грийн Зоун 2011“ ООД е възстановен остатъкът от сумата в размер на 6 000 лв., както и лихва в размер на 300 лв., поради забавяне на изплащането на сумата. На 19.06.2017 г. сумата от 6000 лв., както и сумата от 300 лв. са били преведени от ТД на НАП – Варна по банкова сметка № 700015222338224 на „Грийн Зоун 2011“ ООД в „Уникредит Булбанк“ АД /справка за движение на средства по банкова сметка л. 36, том 7/. На основание резултатите от извършена нова ревизия от ТД на НАП – Варна, документиран в РД № Р-03000317002817-092-001/14.07.2017 г. и РА № Р-03000317002817-091-001/31.08.2017 г. обв. Р.И., в качеството ѝ на представляващ „Грийн Зоун 2011“ ООД с платежно нареждане от 17.07.2017 г. е превела по сметка на НАП сумата от 88 200,00 лв., с което е внесла в държавния бюджет неправилно възстановената сума, ведно с дължимите до момента на възстановяването лихви.

Тази фактическа обстановка се изяснява от всички събрани в хода на разследването доказателства – писмените доказателства – договори, фактури, устните доказателства – показанията на всички свидетели, изготвените съдебно счетоводни експертизи.

На първо място искам да коментирам представените от защитата на обв. И. съдебни решения на Административен съд – Варна и на Върховен Административен съд.

Считам, че така представените съдебни решения за отмяна на ревизионният акт нямат пряка доказателствена сила по отношение на настоящия наказателен процес. Извършването на данъчна ревизия и издаването на данъчно-ревизионен акт, не е предпоставка за определяне на данъчното задължение по чл. 255 и следващите от НК, поради което и за целите на наказателното производство са били назначени още на досъдебното производство съдебно-счетоводни експертизи, които са изготвени от вещите лица след запознаване с всички материали по наказателното дело. Видно от разпоредбата на чл. 127, ал. 1 ревизионните актове, с които са установени данъчни задължения са включени сред видовете писмени доказателствени средства, поради което тяхното ценене като доказателствен източник, наред с останалите вече не е процесуално нарушение. Тук следва да се отчетът, обаче, особеностите на данъчното производство по чл. 122 и 123 от ДОПК и по-точно аспектите, касаещи тежестта на доказване в административното производство, които са коренно различни от тези в наказателния процес. Именно, поради тези разлики в данъчния, административния и наказателния процес е създадена и разпоредбата на чл. 127, ал. 2 от НПК, съгласно която обвинението и присъдата не могат да се основават само на данни от ревизионните актове. Обективната истина в наказателното производство се разкрива единствено и само по реда и със средствата, предвидени в НПК и съответно данните в ревизионния акт могат да бъдат ценени само ако са в съответствие и не противоречат на останалия доказателствен материал. В тази връзка, считам, че решенията на Административен съд – Варна и Върховен Административен съд нямат отношение към настоящия процес, тъй като размера на неоснователно полученото от държавния бюджет от страна на подс. Р.И. е определен с изготвените три съдебно счетоводни експертизи, а не с отмененият РА, като при тяхното изготвяне вещите лица са се съобразили с целия събран в хода на досъдебното производство доказателствен материал.

В този смисъл е и трайната съдебна практика – напр. Решение № 167 от 12.12.2017 г. на ВКС по н. д. № 711/2017 г., III н. о., НК, докладчик председателят Даниела Атанасова.

Видно от заключението на всички изготвени по делото експертизи – общо три в том 6/ - липсват доказателства за реално извършени сделки по декларираните продажби на земеделска техника между юридическите лица, което се явява основателна предпоставка за липса на доставка към момента на възникване на данъчно събитие по силата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. Доколкото вещото лице приема, че не е налице данъчно събитие по силата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, заключението приема, че „Грийн Зоун 2011“ ООД не е имало право на данъчен кредит за данъчен период 01.10.2016 г. – 31.10.2016 г., в размер на 82 000,00 лв. /осемдесет и две хиляди лева/.

Фиктивността на сключените сделки се доказва и от останалите събрани в хода на разследването доказателства:

Видно от фактурите издадени от „Конкорд 2“ за превоз на зърносушилня, цистерна и зърнотоварачи извозването на техниката от гр. Монтана към с.Плачи дол било станало на 01 - 03.09.2016 г. /това се вижда от самите пътни листи/, както и от фактура № 74/02.09.2016 г. и на 04-05.09.2016 г. /пътен лист и фактура № 75/05.09.2016 г./ Но към този момент „Роял Ено Дистрибушън“ все още не е придобил земеделската техника, тъй като на 02.09.2016 г. дружеството - видно от договора за отговорно пазене взема машината на отговорно пазене. Т.е. към тази дата праводателя на „Грийн зоун 2011“ ООД все още не е придобил владение върху машината, камо ли да я транспортира от гр. Добрич /където тя е съхранявана от „Дичев инвест“/ до гр. Монтана. Излиза, че дружеството „Конкорд 2“ вижда в бъдещето, че на 02.09.2016 г. „Роял Ено дистрибушън“ ще вземе на отговорно пазене една машина, ще я телепортира в гр. Монтана и съответно изпраща още на 01.09 2016 г. камион, който да докара земеделската техника в с.Плачи дол. Тук следва да бъде посочено още едно разминаване в изготвените по отношение на сделката документи— според документите предоставени от подсъдимата тя е наела „Конкорд 2“ за превоз на земеделската техника. Според показанията на свидетелите Д. С. и Т.С./собственици на „Конкорд 2“/ превозът фактически е бил извършен от Димитър Стоянов с камион, нает от майка му, а според пътен лист и пътна разписка – л. 94 и 95, том 6 превозът е бил осъществен от Т.С.в /свид. Т.С., пък в показанията си като свидетел посочва, че по време на извършения превоз е бил в чужбина/. От анализа на горепосочените документи считам, че безспорно и категорично се доказва привидността на извършените сделки и факта, че същите са били само документално оформени, без да са били реално осъществени.

На следващо място трябва да се посочи и обстоятелството, че праводателят на „Роял Ено дистрибушън“ – дружеството „Дичев инвест“ придобива въпросната машина едва през месец октомври 2016 г. – т.е. един месец след като я е дало на отговорно пазене на „Роял Ено Дистрибушън“ и близо толкова след като пък последното я е продало на „Грийн Зоун 2011“ ООД, представлявано от подсъдимата Р.И.. Тук следва да споменем и показанията на свид. Николай Колев от 21.12.2017 г., том 5– л. 133, съгласно които сделката с продажбата на зърносушилнята на „Роял Ено Дистрибушън“ се провалила, поради незаплащане от страна на дружеството. В показанията си Колев заявява - машината и до днес си е при мен, което пък съвпада с мястото, където е намерена и огледана машината в с. Плачи дол, обл. Добрич. Следователно „Роял Ено Дистрибушън“ не може да прехвърли правото на собственост върху техниката, при положение, че изобщо не го е придобил.

Предвид посочените по-горе несъответствия в документите за превоз на машината, считам, че безспорно и категорично се доказва знанието от страна на подс. И., че всички сделки по отношение на прехвърляне на зърносушилнята, цистерната и товарачите между посочените вече дружества са фиктивни. Още повече, че никое от дружествата, включително и представляваното от подсъдимата не е извършвало реална дейност и сделките около закупуване и превоз на техниката са били единствените. По отношение на представените от защитата на подсъдимата документи за извършено сушене на царевича с процесната машина

– моля да имате предвид показанията на свид. Димитър Стоянов, представляващ „Конкорд 2“ – том 6, в които същият посочва, че „Грийн Зоун“ е издало на „Конкорд 2“ фактури за сушене на царевича, но самото сушене не е извършено. Не без значение са и показанията на счетоводителя на „Грийн зоун 2011 г“, заявява, че дружеството не е имало трудови правоотношения – също в т. 6

По отношение на субективната страна на подс. И., считам, че безспорно и категорично е доказано, че подсъдимата е знаела, че сделките са фиктивни. Освен разминаването в датите на документите за превоз на машината, тук следва отново да подчертая и факта, че съгласно показанията на всички разпитани в хода на разследването свидетели, както и според обясненията дадени от подс. И., именно тя е управлявала и представлявала „Грийн зоун 2011“ в процесния период.

Предвид изложеното, считам, че се доказва по безспорен и категоричен начин, че Р.И. е осъществила възведеното ѝ престъпление по чл. чл. 256, ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1, пр. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК и моля да признаете подсъдимата за виновна по възведеното ѝ обвинение.

При определяне на наказанието на подсъдимата, моля да имате предвид, че същата не е осъждана, както и че е родител на малолетно дете и да ☐ определите наказание лишаване от свобода към минимума, което да отложите с подходящ изпитателен срок, както и глоба в размер на 1 000 лв.

Моля, да осъдите подсъдимата да заплати направените по делото разноски.

АДВ.А.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, моля да приемете, че въз основа на така представените доказателства доверителката ми Р. Д. ИВ. е невиновна по повдигнато и обвинение. Защо това е така. Ще започна от самото начало, където в обвинителния акт прокуратурата е възпроизвела една имагинерна и невярна фактическа обстановка, която се основана на твърдения за някакви връзки между различните представители на участниците във въпросните сделки по покупко-продажба на въпросната машина. Твърди се, че тя познавала свид.Георги Колев, Йордан Бахчеванов и Николай Колев. Безспорно ги е познавала, но този факт за самото обвинение и за фактите, които са изложени в него, не следва нищо. Ще представя само за справка, тези данни са налични в Търговския регистър, за да проследите това което ще кажа. По отношение на участниците „Роял Ено Дистрибушън“ и „Роял Ено“, очевидно прокуратурата или се е объркала или не е провела никакво разграничение, защото доставчика на „Грийн зоун“ ЕООД е единствено и само „Роял Ено Дистрибушън“. „Роял Ено Дистрибушън“ няма никаква връзка с обслужваната сделка. Освен това от този обвинителен акт се разбира, че познанството се извежда заради това, че Р. Д. ИВ. била съдружник в „Роял Ено Дистрибушън“. Да, това е вярно, само, че тя е напуснала дружеството на 16.10.2014 г., като си е продала дяловете на Й. Т. Б.. Инкриминираният период, за който се отнасят твърденията на прокуратурата е есента, октомври месец, 2016 г. Аз не разбирам каква връзка иска да направи прокуратурата и какъв извод от факта, че Р. Д.познава Й. Т. Б. или Г. С. К.. От това нещо за конкретния

спор в случая не произлизат никакви факти и обстоятелства, защото обстоятелството, че аз познавам вас, не означава нищо, означава, че ви познавам. От там нататък не могат да се правят никакви връзки за схеми, заговори и комплоти срещу Държавата с цел да се получи ДДС. Същото нещо се отнася и за фирмата „Ди ленд“. Тази фирма има едноличен собственик и управител, който бил от Р Словакия. Прокуратурата така и не е положила никакви усилия да го издири и разпита този човек. Но този човек е законния представител на дружеството, а г-н Б. е само негов пълномощник. Описаната страшна свързаност между лицата, не се установява по така представените доказателства, защото от тях не следват причинно следствените връзки, които прокуратурата предполага, като цели да инсинуира „нереалност“ на доставката. Защото в обвинителни акт е прието именно такова обстоятелство. На следващо място искам да ви обърна внимание, че посоченото в обвинителния акт, на страница 2, че Й.Б. бил представляващ на „Ди ленд“, е невярно твърдение, защото Й. Б. е бил пълномощник, а не представляващ, като управител на въпросното дружество. Поради тази причини от това също не могат да бъдат направени никакви факти, защото Й. Б. в качеството си на пълномощник е подписал договор за покупко-продажба между „Ди ленд“ и „Роял Ено Дистрибюшън“.

На следващо място искам да ви обърна внимание върху фактическата обстановка, възприета от съда с цел да мотивира реалност на доставката. Общо взето твърденията на прокуратурата се свежда до обстоятелството, че „Роял Ено Дистрибюшън“ било продало машината на „Грийн зоун“ ЕООД, преди то да стане собственик. Това обстоятелство се презумира, защото нямало представен договор между „Дичев инвест“ и „Роял Ено Дистрибюшън“. Питам ви на какво основание прокуратурата търси договор, след като закона е този който определя по какъв начин се прехвърлят вещни права върху определена вещ. По принцип в гражданското право принципа, е че собствеността се прехвърля с предаването на веща. Така както като отида в магазина и си купя цигари, в момента в който ми връчат кутията с цигари тя става моя. Не се изисква сключването на писмен договор. Е, същото се отнася и за въпросната машина. Само по изключение закона предвижда специална форма за действителност на определени сделка като предписва или писмен договор или писмен договор с утежнена форма, с нотариална заверка на подписите или договор във форма на нотариален акт. В настоящия случай закона не изисква сключване на писмен договор за покупко-продажба на машината. А и самата прокуратура твърди, а се подкрепя и от доказателствата по делото, че машината е предадена на 02.09.2009 г. Има приложен протокол по делото, който се намира в доказателствата събрани от прокуратурата и това е приемо- предавателен протокол от 01.09.2016 г., подписан между „Дичев инвест“ и „Роял Ено Дистрибюшън“, по силата на който тази машина е предадена. От съдебно графологична експертиза, която прокуратурата не знае защо не обсъди и не кредитира, е доказано, че този договор е подписан от Н. Я. К. и от Г. С. К.. След като това е така не можем да говорим за неистински документ. Това е истински документ, защото прехвърлянето на собствеността е станало на 01.09.2016 г. След като това се е случило и веща е била предадена в държанието на „Роял Ено Дистрибюшън“, само са останали

твърдения, относно несъвпадение на никакви дати, нямат никакво значение. Дори и да приемете, че имат значение продажбата на чужда, съгласно трайната практика на Върховен Касационен съд по граждански и търговски дела, не е недействителна, защото аз мога да ви обещавам, че ще ви продам колата на Ю.Г.. Ако аз се подпиша и се съглася на такъв договор това може да бъде доказано, аз нося отговорност и съм длъжен да ви продам колата на Ю.Г. и ако не ви продам колата на Ю.Г., вие имате пълното право да ме съдите за обезщетение. И точно поради тази причина обещанието за продажба на чужда вещ или продажбата на чужда вещ, не е недействителна, защото собственикът има право, ако няма основание за прехвърляне на собствеността да ревандикира тази вещ, да се иска от лицето, което я държи без правно основание. Вие да чухте някой си „Дичев инвест“ да е завеждал дело или да е имал претенции към „Роял Ено Дистрибюшън“ или „Грийн зоун“ или да е посочил, че има такива претенции. Не, няма въобще такава претенция. Защо няма такава претенция, защото всички права и задължения, които са се породили от двата договора за покупко-продажба са изпълнени и ако той претендира такова нещо, пред гражданския съд, иска му ще бъде отхвърлен и ще бъде осъден да заплати разноски. Заради това такива усложнения върху специалните отношения на страните не са възникнали и няма защо да бъдат обсъждани.

На следващо място се твърди в обвинителния акт, че цитираните документи машината била представена от „Дичев инвест“ на „Роял Ено Дистрибюшън“ преди да бъде получена. Това е nonsens. Предполагам, че става въпрос за фактическа грешка и прокуратурата има предвид преди да бъде продадена. Не може да беда предадена преди да бъде получена, защото това е силогизъм. Едното твърдение изключва другото. Поради тази причина предаването на машината и прехвърлянето на собствеността от „Дичев инвест“ на „Роял Ено Дистрибюшън“ и от „Роял Ено Дистрибюшън“ на „Грийн зоун“ ЕООД е доказано. Тук има една компликация, на която също искам да ви обърна внимание. Машината е втора употреба. Тя има никакви технически характеристики, за които към датата на доставката и в с.Плачи дол, не е било ясно дали ще бъде пускана и дали тази машина работи. Точно това обяснява договора за възлагане, който „Грийн зоун“ е сключила с „Роял Ено Дистрибюшън“, защото „Роял Ено Дистрибюшън“ е трябвало да осигури въвеждането в експлоатация и поддържането на тази машина да работи, защото това не може да бъде направено от всеки човек, без технически знания, относно това как е композирана машината, защото виждате, че тя е едно сложно съоръжение, което се състои от транспортни ленти, горивна камера, сушилня, вентилатори, други транспортни ленти, което асемблиране изисква точност. За да може да се постигне ефекта, който се преследва в процеса на сушене за тази машина, трябва да се установи, че тя може да го постигне. Защото на вас не ви трябва такава машина, която ще изразходва гориво три повече от предписаното или което трябва да бъде, защото тогава няма да ви излезе сметката. Не ви трябва машина, която няма да тръгне, поради някаква причина и да платите половин милион за такава машина. Точно поради това, поради експертните знания на г-н Н. К., който въобще не питам от прокуратурата, защо участва в цялата тази работа и какво прави там, но поради неговите експертни знания, този договор е сключен точно с него, за да може той да установи и да

въведе машината в експлоатация и да установи нейната рентабилност. Ако та не е отговаряла на заложените параметри тогава нямаше да има сделка за покупко-продажба. Още една за мен напълно абсурдното от житейска и правна гледна точка в този обвинителен акт. Твърди се, че Р. К. и Р.Д. благодарение на тези си познанства, които разискваме по-горе, била организирана сключване на серия от фиктивни сделки с цел да получи ДДС. Защо това е нелогично. Ако Радостина познаваше „Дичев инвест“ и знаеше, че той продава такава машина и можеше да я въведе в експлоатация, тя щеше да сключи сделка с „Дичев инвест“, защото „Дичев инвест“ е нерегистрирано лице по ДДС. Означава просто, че Р. Д. ИВ. или „Грийн зоун“ не би плащала ДДС, защото той издава опростена фактура, на която не е начислен данък. И защо и е на Р. да организира някаква схема, според прокуратурата, с която веднъж да плати цената, заедно с данъка на „Роял Ено Дистрибушън“ и после да чака х месеца за да и бъде възстановено от НАП. Няма никакъв смисъл в това нещо, защото тя парите ги е платила на нейния доставчик и точно заради това Държавата и признава правото на възстановяване на ДДС. Откъде накъде Р. Д. ИВ. ще плати на един, че да вземе от друг. Това е правен и логически нонсенс и говори за сериозно непознаване на механизма на ДДС, защото за да го изтеглиш първо трябва да го платиш. И точно това са проверявали органите по приходите в ревизионните производство, включително са извършвали оглед на място и забележете те не са отrekli реалността на доставката. Реалността на доставката е една дъвка, която можем да разтягаме до довечера. Реалност на доставката я има, защото ефекта от тази доставка е, че машината се намира в и е собственост на „Грийн зоун“ и се държи в с.Плочи дол. Това са установили при поредица от проверки прокуратурата, които са правили множество огледи и тази машина и към датата на огледите, няколко години след това се намира на същото място в с.Плочи дол и няма спор по нейната собственост, т.е. тя се държи там от „Грийн зоун“.

Сега искам на друг аспект да ви обърна внимание. На развилите се данъчни производства, които са цяла серия. Аз се занимавам с тях от 2016 г., около четири години. Теорията на органите по приходите е, че сделката е реална. Точно това следва от издадения акт за прихващане и възстановяване и последвалия го РА от 12.06.2017г. В хода на това административно производство органите по приходите са извършили физическа проверка и са установили същото, което са установили органите на ДП, а именно, че машината е там. Този РА и предхождащия го акт за прихващане и възстановяване казват и доказват, че сделката е реална. В противен случай органите по прихода щяха да откажат възстановяване на данъка, на основание чл. 70 ал.5 от ЗДДС, както твърди прокуратурата, въз основа на гаданията на вещите лица, защото аз не мога да нарека това експертиза, но ще взема становище по-късно. С други думи, този който има права да установява реалност на доставката е доказал посредством влезлите в сила административни актове, че реалност на доставката има и поради тази причина е възстановен данъка, защото той следва. След като имаме прехвърляне на собствеността и след като това е съоръжение, което ще бъде използвано за следващи облагаеми доставки, това е изискване на чл.68 от ЗДДС, означава, че „Грийн зоун“ има право на възстановяване на платения от него данък. Точно това са каза

ли и органите по приходите и те са възстановили данъка. Ако е извършено престъпление, тогава питам защо прокуратурата след като твърди, че нямало сделка то автоматично включва и възстановяване на данъка с участието с орган на приходите, което е друг състав на престъпление. И питам аз сега хем ни възстановиха данъка, хем няма обвинен данъчен служител за неправомерно възстановяване на данъка и не се твърди такова нещо, а имаме обвинение срещу Р. Д. ИВ., защо тя ползвала неследващ се ДДС. Откъде накъде да е неследващо. Този който казва на кого какво се следва, да следва се и поради тази причина го е възстановил.

Следващите РА ще ви моля да обърнете специално внимание на това са издадени на основание на чл.177 от ЗДДС, който е отговорност на получател по сделка за невнесен данък от трето лице. Забележете, че в тези два на брой РА се твърди, че това е извършено от „Дичев инвест“ . Както започнах одеде „Дичев инвест“ не е регистрирано лице по ДДС и никога не е дължало данък за извършвани от него доставки. Заради това има голяма разлика между обвинителните актове, на които се позовава прокуратурата и в практическото правно приложение. Издаването на актове по чл.177 от ЗДДС, в своята правна природа представлява признание на факта, че едно лице е получило правомерно данъчен кредит или данък за възстановяване, както го нарича новия закон,но дължи връщане на тази данък на бюджета, защото някой от предходните доставчици не го бил внесъл. Това заК.о разрешение означава, че сделката въз основа, на която е упражнен правото на данъчен кредит е реална. Същото следва и от обсъдения ревизионен доклад, с които данък е възстановен. Следователно основното твърдение на прокуратурата, че липса реална доставка следва да се счита за опровергано, само въз основа на тези официални административни актове. Отделно от това по самото делото са налице множество доказателства, които установяват твърдението, че същност доставка има. Значение в настоящия случай има обстоятелството, че след дълго време актовете, първия АУАН по чл.177 от ЗДДС е отменен с решение на директора на дирекция ДОК-Варна. Данните са налице по делото. Преписката е върната на органите по приходите за да извършат ново законосъобразно производство, съобразно дадените указания. Последва същия РА, който беше обжалвана по предвидения ред, първо пред директора. Беше потвърден. После обжалван пред Варненски административен съд. Беше изцяло отменен, защото се приема в решението, че такива връзки каквито се твърди в този обвинителен акт, които най-вероятно са преписани от РА, просто несъществуват.

Никой от тях, дори и да съществуваша, не могат да се направят изводи, които прави прокуратурата, защото обстоятелството, че Р.Д. е работила два месеца в „Роял Ено Дистрибушън“, на длъжност маркетингов специалист, не означава, че тя може да командва управителя на дружеството, за да сключва някакви сделки пожелани от нея. Поради тази установена „свързаност“, няма никакво значение за настоящия правен спор. Независимо от всичко, със сила на присъда на нещо между Държавата „Грийн зоун“ е установено, че Р. Д. ИВ. не носи отговорност за действията на който и да от предходните доставчици. Точно поради тази причина сумата ѝ е възстановена и не можем да говорим за никаква вреда, защото първо този който твърди, че е претърпял вреда, това е МФ, чрез НАП сама е платила,

това което е дължи и то въз основа на закона, защото го държи. На следващо място парите, които Р.Д. е платила, да тя ги е платила преди да бъде издаден РА, защото тя е изпитала силно притеснения, още повече след всички случващи се неща, със съдружието с финансова къща „Логос“ и много неприятни неща претърпени от нея и семейството ѝ. Независимо от това тя е внесла парите. Наистина нищо отгоре, защото може да се плати само въз основа на издаден РА. Тя е преварила този момент, явно наистина е била доста изплашена. Тези пари седяха по сметка на агенцията в продължение на дълги години, 2 или 3 години бяха възстановени с около 32 хиляди лихва, защото никой от органите на приходите не искаше да вземе тези пари от една обща сметка и да ги отнесе за погасяване на задължението на „Грийн зоун“. Поради каква причина аз не зная. Но колегата Г. е прав. Ако те не бяха платили парите, те щяха да нанесат вреда на бюджета, защото лихвата, която плаща бюджета за несвоевременно възстановени суми е основния лихвен % + 10. Никой не плаща такава лихва на пазара. Това щеше да бъде голяма вреда за бюджета. Ето защо за бюджета не може да има никаква вреда, защото този който би трябвало да е претърпял вредата сам е платил, защото дължи. След като е дължимо не може да се говори за абсолютно никаква вреда, поради което нямаше основание за изменение на обвинението.

По отношение на обсъдените от прокурорът гласни доказателства в настоящото ревизионно производство. От тях уважаеми г-н Съдия и съдебни заседатели, нес е установява нищо. Качеството на ДП по отношение на изясняването на спора от фактическа страна е изключително лошо, защото свидетелите не са питани по съществени за производството факти. Това е така, защото тезата за така наречената реалност на доставката е била предварително зададена, не зная от кого. Защото цялото това нещо предполагат, че поради някаква причина е от „Логос“, което мога да определя като една патаклама е започнало на 14.06.2017 г., с една докладна записка от инспектор А. Д., който бил служител на икономическа полиция и той е получил свихе информация, че 4 дружества били осъществили схема за неправомерно ползване на данъчен кредит. От самото начало матрицата е грешно зададена, поради което цялото това ДП е лишено от каквато и да е ефективност. Всички усилия на прокуратурата, както и на органите по приходите, които са работили по възлагане на прокуратурата са били съсредоточени върху намира на три грешни дати, пет грешни запетаи за да се опровергае някаква теза, факти които нямат никакво значение за настоящото производство. Свид.Н. К., който е управител на „Дичев инвест“, на който се позова прокуратурата твърди, че няма извършена доставка и предаване на машината, защото нямаше направено плащане на „Роял Ено Дистрибушън“, няма и извършен транспорт. Оригиналните документи съм ги предал предния път. Аз ще ви моля да не кредитирате тези показания, тъй като те са абсолютно недостоверни и не зная как изобщо са дадени и не представляват ли лъжесвидетелстване по смисъла на закона. Защото г-н К. управител на „Дичев инвест“ е декларирал въпросната доставка, в неговия дневник за продажби. Това твърдение се опровергава от приемо-предавателния от 01.09.2016г., който е подписан лично от него, за които графологичната експертиза е категорична. На следващо място извода, че има такава реална доставка се потвърждава и от показанията на останалите

разпитани по делото свидетели, включително и от фирма „Конкорд“, които са извършили фактически превоза на машина от монтанско до с.Плачи дол. Същото нещо е посочено и от неговата счетоводителка, която заявява, че такъв протокол, фактура не била осчетоводила, защото не ѝ бил представил, но когато е представил, тя го е осчетоводила. Впрочем обстоятелството, че тези фактури са осчетоводени се извеждат безпротиворечиво от обсъдените по горе РА и доклади, с които е направен подробен анализ на документите и на движението на стоката. По отношение на същият свидетел, който твърдял, че тази машина била все още при него, мога да го оценя само като смехотворно, защото базата в с.Плачи дол се държи под наем от „Грийн зоун“. Има по делото протокол за оглед, има протокол за оглед от органите по приходите, има протокол за оглед от водещите разследването, в който е установено че тази машина се намира в базата в с.Плачи дол, в държание на „Грийн зоун“. Е как тогава да се кредитират показанията на някой който казал нещо, защото не си спомня или лъже. Неговите показания следва да бъдат оценени, като крайно не достоверни и изобщо да не бъдат кредитирани.

Нереалността на доставката. Не мога да скрия иронията си по отношение на вещите лица, които са изготвили експертизите, защото те действително са хвърляли боб. Разсъжденията са толкова против доказателствата, толкова изсмукано от пръстите, че и още три такива експертизи да има, те не чинят нищичко. Защото въпросните вещи лице извършвайки буквално гадаене, все едно някой ги е събудил от сън и им каза я напише тука, че няма сделка. Написал, че няма сделка, защото бил приложим чл.70 ал.5 от ЗДДС. Както ви казах одеа това противоречи на доказателствата по делото. Експертизата заключава накрая, че нямало реално извършена доставка. Не зная защо, след като самите те са цитирали десетки документи, които установяват точно тази доставка, машина е в държане на „Грийн зоун“ и те твърдят и двете вещи лица, че бил приспаднал неправомерно данъчния кредит. Много ви моля това е дори неграмотно, защото данъчния кредит не е приспаднал, а възстановен. Това е доказателството на прокуратурата за така наречената липса на реалност на доставката. Ако с вещите лица това може да се установява, тогава да си късаме дипломите и да ставаме вещи лица. може ли такава неграмотност и това нещо да се приема за доказателство по делото. Това е срамно, не го виждам за първи път. Преписват РА, които са отменени, а първия е положителен. Е, как ще напише след наличието на положителен РА, с който ти се възстановява данъка няма доставка. Пълен nonsens. Наистина е неграмотност. Така тези вещи лица написали предвид това, че няма прехвърляне на собствеността и защото ги търсили по чл.77 от ЗДДС, във втората експертиза на в.л. Елица Марчева, нямало отговорност и „Грийн зоун“ неправомерно приспаднала данъчен кредит.

Това е основния аргумент за тезата на прокуратурата, че нямало реална доставка. Аз ви питам и вие се попитайте като седнете да обсъждате. Какво тя трябва да докаже за да има реалност на доставката. След факта, че тази машина е в нейния двор. Какво да доказва? Да твърди, че не е познавала този или онзи, че не е платила цената, че някой е имал претенции към нея. Това нещо посредствено скалъпената теза, не може да бъде доказано, защото неопровержимия факт, е ако искате ще отидем и ще я видим, че тази машина се намира в

собственост и държане от „Грийн зоун“. Каква реалност на доставката. Кое не е реално. Някой от свидетели отрича ли, че е транспортирал машина от Монтана до Плачи дол. Не, не отрича. Факт е, че машина е там. Твърдят го всички свидетели, които имат отношение, към случай и го твърди и превозвача от Монтана до с.Плачи дол, с еди кой си камион. Разследвали са и са установил на кого бил камиона, на кого бил даден под наем. Е, да на фирма „Конкорд“ е бил даден под наем камиона. От тук насетне за каква нереалност може да говорим. Ето защо цялата тази теза, че сделките били измислени и били нереални, с цел Р. да ползва данъчен кредит, че да плати част от цената на машина, напълно издишат. Няма извършено престъпление, нито посредствено, нито непосредствено, нито от Радостина, нито от баща й. Ако има извършено престъпление, то не е сред тези лица. За това ви моля във вашата присъда да приемете, че обвинението е абсолютно недоказано и да оправдаете изцяло доверителката ми Р. Д. ИВ., по подробно изложените съображения.

АДВ.Г.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, безспорно е, че се касае за едно наказателно производство, което е разследвано в достатъчен дълъг период от време, в който обаче са събрани взаимно изключващите се доказателства. Колегата говореше за фирма „Конкорд“ и аз се питам какво значение има кой от съдружниците, в случая и кръвни братя е карал камиона. Какво значение има това обстоятелство, никакво. Приложената по делото съдено-графологична експертиза е от изключително значение за проверка на доказателствата. Защото е несъмнено, че един свидетел, на който не са му разяснени достатъчно добре правата и задълженията, които има по НПК е възможно да спести определени факти или да ги представи в благоприятна за него светлина. В този случай аз ви обръщам внимание, че заключението на съдебно-графологичната експертиза, която е обследвала наличните по делото документи е несъмнено, че на тази стр.13 започвайки да отговора тя категорично заявява т.1, че договора за възлагане от 03.08.2016 г. между „Дичев инвест“ и „Роял Ено Дистрибюшън“ се изпълнено от Н. К.. В този случай след като от експертът е заявил това нещо. Имаме разминаване между твърденията, които казва Николай Колев и Георги Колев, който е предмет на това заключение по т.1. Предявяват им тези документи, питат ги подписите ваши ли са и започват да ги разпитват отново, защото явно има разминаване между експерта и неговите твърдения. Вещото лице в т.4 е категоричен за протокола от 01.09.2016 г. между „Дичев инвест“ и „Роял Ено Дистрибюшън“, че подписите също са на Н. К.. Как можем да се позоваване на неговите свидетелски показания. Колегата е абсолютно прав като казва игнорирайте ги тези показания, не им давайте вяра. Те са опровергани по един несъмнен и категоричен начин, доколкото имат значение за процеса. Тази т.1 и т.4 от това заключение са изключително важни. Те продължават и в т.5 и т.6, които са категорични по отношение на авторство на Н. К. и Г. К.. Нещата са изключително важни за нас и за това аз посочвам и т.7 за договора за отговорно пазене от 02.09. Тези обстоятелства са безспорно установени от експерта. За мен представената теза от прокуратурата, че видите ли ние днеска сме изправени да разрешаваме наказателен правен проблем, с който Р.И. е следвало да се съобразява е неправилна и грешна теория, защото когато се касае за дела, които са с еднакъв характер, няма как да няма

взаимност между изводите и заключението, които правят съдебните органи, защото ГПК предвижда, че присъдата е задължителна за граждански съд, но това когато гражданския съд е след присъда. В обратния вариант сме поставени в настоящия казус, защото ние имаме едно решение 661 от 09.06.2020 г., в което за съжаления покойния наш колега Ромео Симеонов изрично заявява че спора който касае същия период по обвинителен акт и същите налични документи като фактури, договори и т.н. е правен и свежда да наличието на предпоставките за прилагане на чл.177 ал.1 вр. ал.3 т.2 пр.1 от ЗДДС и съответно заради това той прави своите изводи. Той понеже е първа инстанция, в която той заявява „обстоятелството, че при упражняване на данъчен кредит ...“, цитира. Следствие това дело по касационна жалба на директора „Дирекция на обжалване, данъчна осигурителна практика“ - Варна, срещу това решение, ВКС в окончателно решение се съгласява с това заключение и той отново преповтаря това обстоятелство. И аз го повтарям, защото е важно за нас, че данъчния кредит е ползван неправомерно с цел злоупотреба. Това казват върховните административните съдии, в своя окончателен съдебен акт, че тази цел злоупотреба просто не е доказана. Няма обвързаност между страните, казват те. Възможността да бъде ангажирана отговорността на лице е различно от доставчика, който да отговаря за неговите задължения са предвидени в чл.205 в директива 2006 /12/Л, които уреждат националното законодателство. В този случай след като ВКС, на страница 5 от своето решение казва, че обстоятелството, че Р.И. е била назначена по трудов договор в съответната фирма, чийто собственик и притежател на капитала е друга фирма „Дичев инвест“ не доказва познанството между тях. При един такъв категоричен извод, ние да кажем прокуратурата като самостоятелен държавен орган може да прави различни извод. Разбира се, че има. Обаче вие длъжни ли сте да ги приемете. Разбира се, че не сте. Защото имаме решение на върховен съд, който ви казва, че това нещо на което се позовава прокуратурата като факти запознанството и от там да извлича користна цел за облагодетелстване, просто върховните съдии не го приемат. Няма как да се приемат две различни неща в една и съща държава, при едно и също законодателство, независимо дали то е наказателно или гражданско. Няма как да се твърди, че видите ли защото едно решение на ВКС, което казал нещо, ние да кажем няма да се съобразяваме с тези обстоятелства. Трябва да се преценяват абсолютно всички факти и за това помоли колегата да бъде първи, защото е в нещата от години. Разбира се пледираме пред вас благодарение на факти. Аз ги извличам основно от графологичната експертиза и от тези две решение на съд, в които различните състава не приемат тезата на държавната дирекция, а приемат различно становище, защото казват, напротив тези суми не се дължат. В днешното дело безспорно сме изправени пред едно изменено обвинение. Аз си мисля, че при това изменено обвинение вие трябва да оправдаете Р.И.. Основанието за това, че тук имаме период доколкото чух не е променен от прокуратурата, но няма и как да бъде променен периода, защото това е нещо обективно и записано в обстоятелствената част на обвинителния акт. Тук се твърди, с измененото обвинение, че видите ли вече след цитираните от мен решение на ВКС от 10.02.2021г. и възстановяване на сумата по сметка на дружеството представлявано от Р.И., тя отново извършва получаване от държавен бюджет на наследваща се парична сума и то

чрез документ с невярно съдържане, справка декларация. На първо място периода вече няма как да съответства. Периода е следващата година. А прокуратурата се опитва да заяви и да каже вие трябва да я осъдите за този период. Няма как да стане този период, защото за този период тя е била супер прецизна, към държавните органи. Те казват започваме ревизия за това нещо и тя казва след като правите ревизия, аз ви връщам, защото вие ще искате лихви. И тя е абсолютно права за нея си. възстановява ги на държавата. Излиза РА и тя казва, че не е съгласна. Възползва се от правата си. Обжалва и съответно печели на две съдебни инстанции. След като обжалва на първа инстанция, пред съответни директор на данъчната служба. Печели на две съдебни инстанции и с чиста съвест си възстановява парите. В този случай може ли кажем, че документа е с невярно съдържание, което е изключително важна съставна част от материални закон, урежда данъчните престъпление. няма как вече този документ да бъде с невярно съдържание, защото компетентния съд го е признал за документ, който е с вярно съдържание. Не следваща ли е тази парична сума. Как да е наследваща тази парична сума, като тя се основава на едно решение ,като слънце ясно с № 1728/10.02.2021г. Това решение и дава тези права и как тогава сумата става наследваща. Тя се възстановя за данъчните органи и съответно за самата И.. Тази сума и се следва въз основа на съдебен акт. Заради това измененото обвинение е несъставомерно и по своето естество. Даже без колегата да беше посочвал фрапантните неща, които са се допускани в този съдебен процес, би следвало да я оправдаете, заради нефактически несъответствия, защото прокуратурата вече не твърди, че ние някога сме получили тази сума. Тя казва вие неправомерно я получихте през 2020 г. За това има несъответствия според мен.

Обстоятелствата свързани с отговорността, защото отговорността в този процес трябва да бъде само на Р.И., а не и на съдружника във фирмата „Грийн зоун“ Д. С.. Тя притежава 70% от капитала, а другата има 30 %. Тя каза, че няма нищо общо, защото с нещата се занимава Р.И.. Колегата ви обясни заминавала се тя знаела, че „Дичев инвест“ е налична фирма, с налична техника, която я интересува нея като бъдещ производител. Нали е същата отговорност на лицето С., която отговаря за тази фирма и съответно със своите 70% е можела да блокира всяка сделка. Няма смисъл да говоря и най-вече да повтарям неща, които бяха казани от колегата. Само си мисля, че в конкретния случай ни беше казано, че прокуратурата е била известена за този административен ход на обжалване на „Грийн зоун“. Тя ако е искала да изчака и да види окончателните решения, е нямало пречка да не избързва с внасянето на обвинителния акт. Именно защото казуса за нас беше ясен и пристъпихме към тази процедура по т.1, защото за нас не беше важно да призовем г-н Янакиев да го питаме, защо говори такива неща или да извикаме експерта и той да преповтори пред вас въз основа на какви доказателства приема, че Н. К. се е подписал. Тези неща определено следва да ги мисли прокуратурата. След като не са ги помислили вкарват това обвинение, аз считам, че Р.И. следва единствено и то несъмнено да бъде оправдана по обвинението. Изцяло съм присъединявам към всичко изложено от колегата.

АДВ.А.: Относно съставомерността на деянието. Възведеното обвинение за престъпление по чл.256 ал.3 от НК, както се твърди, че доверителката ми Р.И. използвала документи с невярно съдържане. Като такива са посочени справка декларация по ДДС за данъчен период м.октомври 2016 г., дневник за покупки и фактура от 25.10.2016 г. Това следва да се счита като категорично опровергано и от друга страна недоказано. Презумпцията за справка декларация и дневника за продажби се извлича от фактура № 14 от 25.10.2016 г., защото тезата на прокурора предполага, че презумира, че тази фактура е с невярно съдържание. Фактурата може да се счита с невярно съдържание само по отношение на нейното авторство, ако е установено, че тя е издадена и подписана от лице, което не е неин автор. Такъв настоящия случай обаче не е, защото имаме съдебна-графологична експертиза, която категорично доказва, че тя е подписана от когото трябва и има записване на тази фактура в дневника за продажби и справката декларация по ДДС на „Роял Ено Дистрибушън“. Следователно тази вероятност с невярност на документа е напълно изключена, никога не е съществувала и не може да съществува. Вторият момент, който има значение за спора, е това което прокуратурата фактически твърди, дали фактурата отразява действително настъпили събития и прехвърляне на собствеността, дали удостоверените в нея факти са верни. По отношение на един частен документ, какъвто представлява фактурата, верността или неверността, не се извлича от нейното съдържание, а от други факти, които могат да го установят или опровергават, каквито в случая обаче за установяването са събрани, а за опровергаването никакви. Не може да се приеме, че фактура от 25.10.2016 г има невярно съдържание, защото другите доказателства събрани в хода на ДП опровергават изцяло това твърдение. Поради тази причина обвинението е не доказано.

ПРОКУРОРЪТ: Никога не съм твърдяла, че фактурата е неистинска. Това никога не е твърдяно и не е предмет на настоящия спор. По отношение на изменено обвинение, това което пледира защитата твърди, че с измененото обвинение аз твърдя, че през 2020 г. са получени неправомерно средствата. Не. Аз продължавам да твърдя, че средствата са получени неправомерно през посочения в обвинението период. Просто единственото, което към настоящия момент отпадна е тяхното възстановяване и преминаването към привилегирания състав, тъй като е факт, че има движение на тези средства. Веднъж те са възстановени, след което тя ги връща в бюджета. Имаме движение на средствата и за това беше направено това изменение.

ПОДС.И.: Потвърждавам всичко казано от защитниците. Невинна съм по предявеното обвинение. Единствено искахме да работим. Казвам го с ръка на сърцето. Бяхме въвлечени в една схема от финансова къща. В разгара на сезона ние бяхме блокирани, както от средства, така имам чувството, че..... Бяха повдигнати обвинения срещу мен, баща ми мъжа ми. Попаднахме в една схема на финансова къща „Логос“. Всички средства, които

тя ни предостави като кредити, с които ние закупихме въпросната машина. След това блокира дейността на фирмата. С документи с невярно съдържание присвоиха фирмата актива ни къща след което ние останахме на улицата. В началото на юли имахме търговия. Мъжът ми осигуряваше сделките. Баща ми с Ц. Т. приемаха стоката. Имахме реални сделки. Аз се занимавах с финансовата дейност на фирмата. Плащах.

На основание чл. 297 от НПК председателят на състава дава на подсъдимия

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС.И.: От съда желая да ме оправдаете по повдигнатото обвинение.

СЪДЪТ след тайно съвещание постанови присъда, която Председателят на състава обяви публично и разясни на страните срока и реда за обжалването ѝ пред Апелативен съд – Варна.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в съдебно заседание, което приключи в 14:35 часа.

Председател: _____

Секретар: _____